

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Dictamina Seu Scita Variæ Doctrinæ, Politicæ, Moralis,
Stoicæ, Christianæ, & Spiritualis**

Nieremberg, Juan Eusebio

Paderbornæ, 1711

Decas I.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50306](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50306)

Dictamina Regia

Sen

Politica.

DECAS I.

I.

ONus honoratum est Regia dignitas: æquè onerat ac ornat. Solium non est sedes quietis, sed stadium laboris. Princeps licèt unus sit, negotiari tamen debet salutem plurimorum. Sunt munia maximi laboris, quæ Reges sedendo exercent. Prudentissimè Philippus II. munus Regium idem esse dixit, ac opus textoris. Hic sedet quidem, sed toto corpore laborat, manibus, pedibus, ore. Nulla est potentia Animæ, quam non oporteat occupari in Rege.

2. Ut bene imperes aliis, fac ut Ratio imperet tibi: tum solùm Princeps, si habeas affectus, non habearis. Ignominiosum foret, præesse populo, subesse appetitui. Si passio mundum gubernet, omnia confusio involvet. Quale monstrum cor-

A2

pus

pus absque capite! Tale & Regnum est, ubi ratio non præest, aut æquitas.

3. Prudentia fulcrum est salutis publicæ Melius illam tuetur sagacitas, quàm potestas, industria quàm vires. Prudentia præsupponit cognitionem substantiæ; hinc tota est, uti accidentia eventura prævideat.

4. Munus suum non bene Princeps alteri crediderit. Reperiet facile prudentiores, qui judicent; sed non electos à DEO, ut imperent. Peculiari providentiâ Deus Regibus assistit, uti instrumento operis eximii. Non æquè aliis favores suos impendit, non Archangelum, aut plures Angelos in custodiam mittit. Illis hoc peculiare est, ut dum nequeunt Imperii curam committere aliis, per hos cœlestes Spiritus adjuventur.

5. Non consideret Princeps Status suos uti hæreditatem à Majoribus acceptam neque ut donum fortunæ, aut munus aliorum, sed ut officium à DEO commissum, uti negotium à Cœlo imperatum Reges Persarum non quiescebant ad placitum; quotidie Servus dispellebat somnum

num

est, num dicens: Surgito Rex, sumito curas
à DEO tibi commissas. Hoc Excitatoris
munus apud Principes Christianos Con-
scientia subeat, excitétque in labores pu-
blici boni. Imperare non est sors, aut fe-
licitas, sed officium Regis.

6. Regnare res est plena periculi. Subje-
ctos occupat labor, refrænant leges, ad-
monent Amici. Rex (ait Socrates) his
omnibus caret. Non illos necessitas cogit,
potestas à legibus eximit, Majestas moni-
tores excludit, Sola virtus supplere potest
hæc omnia.

7. Media inter timorem DEI, & amo-
rem subditorum tutissima degit Princi-
pum Majestas, & Corona. DEUM si timeat,
amétque subditos, ambitur ab utris-
que. Donet DEO cor suum, dabíqtue illi
DEUS & suum, & subditorum. Sic cunctis
amabilis, & nemo erit ipsi metuendus.

8. Nullo DEUS magis eget ac Principe,
neque ullus magis DEO ac Princeps. Prima
illius cura sit servire DEO, & ut sui serviant
DEO. Non bene imperabit homini, si ma-
lè obsequatur DEO. Non poterit bonus
Rex esse populi, qui fuerit malus subditus

Coeli. Curet Rex Divina, & DEUS providebit humanis.

9. Fides, & Religio basis est Regnorum. Crescente illâ crescunt & ista, deficiente deficiunt. Fidei debet Princeps obedientiam subditorum; uti Fides debet Principi sustentaculum Mysteriorum. Non habet Fides subjectum illustrius, quàm Regiam Majestatem; neque Rex munimentum robustius, ac Fidei veritatem. Ubi hæc viget, sacra floret Politia: ubi exulat, omnis ratio Statûs evertitur. Non enim rerum ordo immutatur, si Religio statuatur ut medium, Imperium ut finis, quin potiùs vires Imperii medium sunt Religioni firmandæ.

10. Dilatare Fidem inter infideles, ingens accessio est Regiæ dignitatis. Plus eâ fæneratur, quàm armis. His flectuntur rebelles, illâ obtinetur vastissimum Regnum intellectûs, subditurq; voluntas sedentium. Hac ratione subjectio victis accepta redditur, ipsa servitus transit in materiam amoris: dum scilicet se obstringentiunt Providentiæ Divinæ, mediantibus armis transferentis illos à tenebris errorum ad Fidei claritatem.